

crassities illa & confusio non faciet differentiam in vrinae consistentia, sed in qualitatibus visibilibus, A
 in quibus opacitas & perspicuitas inspicitur, Et hæc de differentijs quæ a consistentia sumuntur. Cæ-
 terum differentias in vrinis ducemus in qualitatibus primis, secundis & tertijs. In primis quidem: nam
 aliæ sunt vrinae admodum calidæ & feruentes, quæ tales apparent non solum ægrotis cum mingun-
 tur, sed etiam Medicis cum tanguntur in vase urinario. Aliæ sunt temperatæ: aliæ vero minus calidæ
 quam mediocris vrina requirat. Secundæ qualitates quædam pertinent ad visum; aliæ ad gustum: aliæ
 ad odoratum: aliæ atiam ad tactum. Ad visum quidem pertinet, quod dicitur diaphanon, siue perspi-
 cuum, & illius oppositum opacum, & quædam sunt vrinae opacæ, quædam perspicuæ. Quæ differen-
 tiæ, vt recte docet Auicenna, non solum in vrinis, sed in alijs rebus crassis & tenuibus apparent. Nam
 vitrum fusum & cornu, crassa sunt & perspicua: sic albumen ouis & gluten piscium. Aqua vero turbida
 tenuior quidem suprædictis rebus, sed tamen opaca. Sic inter vrinas subiugales sunt crassæ & opacæ;
 & quæ corruptæ sunt ab aere externo opacæ sunt & crassæ ex concretionibus: & non raro reperiuntur te-
 nues & opacæ, vt in ijs qui morti sunt propinqui; & crassæ & perspicuæ, vt in febribus ardentibus & B
 biliosis. Quæ ducuntur differentiæ a coloribus, hæc sunt: quod quædam sint vrinae albæ, aliæ nigrae, aliæ
 quæ medios habent colores inter album & nigrum: & in his quædam etiam differentiæ ducuntur, nã
 quædam sunt intensæ albedinis, aliæ vero non intensæ. Albedinis intensæ sunt crystallina, aquea, & ni-
 uea, quod crystalli, niuis & aquæ colorem referant: remissæ albedinis dicuntur lactea, quæ feri lactis;
 glauca, quæ conu albi; charopa, quæ pili subalbi cameli colorem æmulantur. Nigræ vrinae carbonis
 extincti colorem exprimunt, nec magnas recipiunt differentias, sed exiguas admodum magis &
 minus, quas quilibet agnoscit. Sequuntur differentiæ sumptæ ab intermedijs coloribus, progredien-
 do ab albis ad nigras vrinas. Primum occurrit subpallida, quæ pallearis dicitur, quod colorem referat pa-
 leæ tritici; quam sequitur pallida, quæ citrina dicitur, vt in cortice mali citrij apparet. Succedit dein-
 de subruffa, qui color est auri non puri: & talis vrina dicitur esse hominis bene sani. Ruffa, quam
 Græci πυρρῶν, id est igneam, quod ignis flammam fortè representet, quæ & aurea dicitur, colorem
 puri auri indicat. Subflaua quæ, & subcrocea; qualis fit dissolutis floribus carthami in aqua. Hanc C
 sequitur flaua, quæ & crocea dicitur: quem colorem ostendit aqua, in qua flores croci sunt dissoluti:
 hanc Græci ζαρκῶν vocant. Succedit deinde vrina rubra quam Græci ερυθρῶν appellant: cuius multæ
 sunt species. Nam quædam est rubra ad albedinem declinans; vt in cerasis male maturis, & in qui-
 busdam maturis conspicitur: alia est rosea, qualis est rosa: alia est purpurea, vt purpura vulgo scar-
 lata dicta; & talis color est rubeus viarum. Alia est rubea obscura, quæ Veneta & bruna voca-
 tur, ex albo & nigro equaliter mistis facta. Vineæ & passæ videntur esse differentiæ purpureæ; aut
 purpuream sequi statim ante Venetam: est enim vinea, quæ rubei vini vel icoris colorem ostendit:
 passæ vero quæ similis est in colore passæ, & sepe facta ex uuis nigris aut cerasis nigris, viridis
 colorem brassicæ exprimit aut smaragdi aut graminis: liuida vt est color plumbi. Oleaceam vrina
 nam scribit Galenus 73. tertij libri Epid. vario modo ab antiquis intellectam ipse ita eam vocat,
 quæ colorem & consistentiam olei refert. Has vrina claudit in alio extremo, vt diximus, nigra.
 Cæterum differentiæ quæ a contentis sumuntur in urina, ita diuidentur, ut quædam dicantur in su-
 prema parte vrinae superficiem constituere. Superficiem constituit id quod dicitur a practicis co-
 rona siue circulus, qui capit differentias in colore, consistentia & quantitate. Supernatant
 pinguedo, bullæ, spuma: innatant encorema, nubecula & quæ pilorum & filamentorum figu-
 ram retinent. Subsident hypostasis seu sedimentum, sabulum, quæ & arena dicitur, lapis,
 pus, grumi, & cætera quæ fundum petunt. Capiunt prædicta etiam differentias in quantita-
 te, consistentia, qualitate, vt color, figura. Nam nebucula, encorema & hypostasis, aliquando
 sunt magnæ, aliquando sunt paruæ, aliquando crassæ, tenues aliquando, aliquando diuisæ, ali-
 quando unitæ, aliquando læues, asperæ, æquales, inæquales, rotundæ, oblongæ, pyramidales, ali-
 figura præditæ, aliquando albæ uel alio colore tinctæ. Cæterum a qualitatibus quæ odore percipiun-
 tur, sumuntur etiam vitales differentiæ: quædam enim bene, vt vrina sanorum; quædam male olent,
 ut inter has diuersarum rerum male olentium quædam plus vel minus odorem repræsentant. Quod E
 si Medicus non esset vir egregius & nobilis, vt debet esse qui hoc nomine dignus est, posset ex
 vario sapore, qui in vrinis est differentias colligere sed ea reijciamus, nec artem nobilissimam, so-
 didam reddamus. Cum vero dicimus aliquando vrinam esse acrem & mordacem, & talem senti-
 ti cum mingitur, aliam vero sine mordacitate esse; differentias capimus a tertijs qualitatibus. A quan-
 titate vero sumimus differentias: vel enim non redditur vrina, & penitus supprimitur, aut certe mi-
 nus quam oporteat, aut mediocris est illius quantitas, aut multa adeo ut mediocritatem & potius
 quantitatem excedat. Cæterum cum dicimus quasdam urinas a bile, alias ab humore melancholi-
 co, alias ab alia materia mutari: quasdam præterea a somno, alias a uigilia, alias a morbis, alias
 ab alijs causis differentias ducimus. Iam vero cum dicimus vrinas quasdam salutem adferre, & signi-
 ficare, alias mortem, nonnullas ventriculum affectum, alias caput, hepar, cor, uenas læsas, uel
 sanas partes ostendere; ab eo quod possunt facere & quodammodo ab effectis differentias duci-
 mus.